

Manifest de l'Associació Cultural 18 de Setembre (18/09/2013)

Bon vespre a tothom,

Només falta un any per commemorar els 300 anys de la capitulació de Cardona i de la pèrdua de les institucions catalanes. La gran majoria de la societat catalana ha assenyalat el 2014 com un any clau en el procés d'alliberament nacional del nostre país.

L'acceleració del procés cap a la independència, no ens enganyem, ens ha agafat desprevinguts. La majoria de nosaltres no pensàvem que ens trobaríem en aquesta situació de certesa aparent. Hem de reconèixer que els daltabaixos econòmics dels mercats de finances supraestats i la caiguda en picat de l'economia espanyola han contribuït a aquesta situació. Encara més, la corrupció i la incapacitat estratègica d'una classe política caduca ens han fet arribar on som. Amb tot, ja no podem fer marxa enrere.

Vista la situació, des de l'Associació Cultural 18 de setembre ben poca cosa podem fer per persuadir-vos, perquè la majoria dels que sou aquí, per no dir tothom, ja esteu convençuts. Moltes gràcies per ser-hi !

D'altra banda, creiem que ens podem permetre algunes reflexions que volem compartir amb vosaltres. Setze anys d'Aplec ens han aportat una mica d'experiència per anar millorant de mica en mica. Des dels primers aplecs, en què tot plegat no anava gaire més enllà d'una trobada, diguem-ne, familiar, hem aconseguit, amb encerts, però també amb errors, involucrar institucions, entitats i persones de diferents sensibilitats. És molt important que retinguem aquesta idea, perquè ens permet de fer un paral·lelisme amb la situació que viu la major part del nostre país.

Si ens aturem un moment a pensar en la situació de l'independentisme a Catalunya, veurem que hi ha molta gent que té pressa, altres no. N'hi ha molts que volen una Catalunya dins de la Unió Europea, uns altres la volen fora. La majoria vol un referèndum vinculant, però també n'hi ha que parlen directament de declaració unilateral d'independència. Uns altres parlen d'eleccions plebiscitàries. Molta gent utilitza un to dialogant, i en alguns casos pedagògic, altres s'expressen en un llenguatge més bel·licós.

I nosaltres, des de l'Aplec de Cardona, què podem dir-hi ? Què podem aportar ? D'entrada, hem de partir de la nostra experiència, i hem de partir també del fet que entre nosaltres i les persones, entitats i institucions que col·laboren amb nosaltres, hi ha gent de diverses sensibilitats ideològiques. Per això només podem afirmar que ens cal un referèndum com més aviat millor, ens cal un referèndum amb una única pregunta que tingui una resposta clara : Sí o No ! Només així demostrarem al món, i a nosaltres mateixos, que som capaços de consolidar-nos com a país sobirà. Però no per això hem de tenir pressa, ans al contrari, hem de fer les coses bé per construir un estat sòlid. La construcció d'un estat democràtic no es fa de la nit al dia. En aquest punt hi estem tots d'acord, volem un estat democràtic, perquè tenim una cultura democràtica molt arrelada i contra això ningú, absolutament ningú, hi té res a dir. Encara menys l'Estat Espanyol!

Més enllà d'això, l'Aplec ha esdevingut la mostra més evident que venint de sensibilitats diferents, cadascú amb el seu ritme, podem treballar junts per comprendre millor la nostra història. Podem treballar junts per mantenir, defensar i promoure la nostra cultura. Podem construir millor el nostre sistema nacional de valors. I, sobre tot, podem defensar millor la nostra llengua, la casa de l'ànima, que deia en Baltasar Porcel. Perquè tot i que actualment la maltractem i —amb el permís d'en Quim Monzó— la utilitzem de manera vibrant i corrompuda, la llengua catalana és, des de fa més de mil anys, el pal de paller de la nostra existència col·lectiva.

Visca Catalunya lliure!

Visca els Països Catalans lliures!